

בש"פ 6472/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6472/20

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה (השופט א' באומגרט) בעמ"ת
7425-09-20 מיום 4.9.2020

בשם המבקש: עו"ד אלון נשר

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה בעמ"ת 7425-09-20 מיום 4.9.2020, בגדרה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בחיפה מיום 3.9.2020, במ"ת 20044-02-20, במסגרתה שונה מקום חלופת מעצרו של המבקש לעיר חיפה, בפיקוח אביו.

2. ביום 9.2.2020 הוגש נגד המבקש ונאשם נוסף כתב אישום המייחס לו עבירה של סחיטה באיומים וכן עבירה של הפרת הוראה חוקית. על-פי כתב האישום, בוצעו העבירות כלפי מתלוננים שהינם בעלי עסק שכן למקום מגורי המבקש בחיפה. בד בבד עם הגשת כתב האישום, עתרה המשיבה למעצרו של המבקש את תום ההליכים נגדו. בדיונים שהתקיימו בבית משפט השלום בחיפה, מצא בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האישומים המיוחסים למבקש, וכי מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות לשלום המתלוננים. בהחלטה מיום 13.2.2020 נקבע כי יש מקום לבחינת אפשרות של חלופת מעצר, וזאת גם על דעת המשיבה, אשר הסכימה לשחרור בתנאים בכפוף לכך שיהיו הולמים. בסופו של יום, קבע בית משפט השלום (השופט מ' פיקוס-בוגדאנוב) כי ניתן להורות על שחרורו של המבקש

עמוד 1

בתנאים אצל דודתו, המתגוררת במרחק משמעותי מהעיר חיפה.

3. מאז מתן ההחלטה האמורה, שב המבקש ועתר, בין בעצמו ובין באמצעות אחרים, לשינוי תנאי חלופת המעצר, כך שיותר לו לשוב לעיר חיפה ולשהות בפיקוח אביו. בהחלטה מיום 13.5.2020 קבע בית משפט השלום כי החלטת השחרור התבססה, בין היתר, על כך שחלופת המעצר מצויה במרחק משמעותי מהעיר בה מתגוררים המתלוננים, וכי לא די בפיקוח האב על מנת לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש. ביום 30.7.2020 התקיים דיון נוסף בעניינו של המבקש, במסגרתו עתר לעיין מחדש בתנאים שהוטלו עליו ביום 13.2.2020, ובית המשפט נעתר לבקשתו לאפשר לו לצאת לעבודה.

4. בדיון מיום 3.9.2020 הסתבר כי דודתו של המבקש הודיעה כי היא אינה מוכנה עוד לארח ולפקח על המבקש, וכי האחרון עשה דין לעצמו ובמקום להתייצב בתחנת המשטרה, עבר להתגורר בבית האב. המבקש ביקש להעתיק את מקום מעצרו לביתו של אביו בחיפה ולאפשר לו לצאת לעבודה בפיקוח האב. המשיבה התנגדה לכך בהתאם לקביעותיו הקודמות של בית המשפט, והוסיפה כי אביו של המבקש אינו ראוי להיות מפקח, בוודאי שלא מפקח עיקרי, נוכח עברו הפלילי. בית משפט השלום (השופטת' וינברגר) קבע כי נוכח המצב שנוצר אין אלא להיעתר לבקשת המבקש. בית המשפט התרשם כי חרף עברו הפלילי של האב, הכולל הרשעות בעבירות איומים, "אביו של המבקש מגויס יחד עם המשפחה כולה על מנת לעזור למבקש ולמנוע ממנו הידרדרות פלילית נוספת". נקבע, כי "אין ספק כי טוב היה אילו היתה מוצעת חלופת מעצר מרוחקת, אולם כאשר זוהי חלופת המעצר היחידה האפשרית", בנסיבות העניין יש לקבלה. כן קיבל בית המשפט באופן חלקי את בקשת המבקש להרחבת חלונות ההתאוררות שנקבעו לו. לבקשת המשיבה, עוכבה החלטה זו עד ליום 6.9.2020.

5. המשיבה לא השלימה עם ההחלטה האמורה והגישה עליה ערר. בהחלטה מיום 4.9.2020 קיבל בית המשפט המחוזי (השופט א' באומגרט) את הערר, בקבעו כי "נפלה שגגה בהחלטת בימ"ש קמא ויש לשנותה". הוזכר כי כפי שנקבע בהחלטתו של בית משפט השלום מיום 13.2.2020, "נובעת מסוכנות מהמשיב ועל חלופת המעצר להיות במרחק משמעותי מהעיר חיפה בה מתגוררים המתלוננים. כמו כן, קבע בימ"ש קמא, בתחילת הדרך, כי האב אינו יכול לשמש מפקח ראוי". בנסיבות אלו, כאשר העבירות הרשומות לחובת האב דומות לאלו בהן הורשע המבקש, וכאשר לא עומד בפני בית המשפט כל תסקיר בעניינו של המבקש, אין מנוס, כך נקבע, ממעצר עד תום ההליכים נגדו. לצד זאת, הדגיש בית המשפט המחוזי, כי "ככל שהמשיב [המבקש] יגיש בקשות לעיון חוזר על מנת לאפשר שחרור בתנאים הולמים אשר יהא בהם לאיין את המסוכנות הנובעת ממנו, חזקה שבקשה זו תבורר בהקדם האפשרי, בלב פתוח ובנפש חפצה על ידי בית משפט קמא".

6. על החלטה זו הוגשה בקשת הרשות לערור שלפני, בה נטען כי תוצאת החלטתו של בית המשפט המחוזי הינה בלתי צודקת ופוגענית באופן המחייב התערבות ב"גלגול שלישי" משיקולי צדק. הודגש, כי במהלך כל התקופה בה שהה המבקש בחלופת מעצר הוא לא יצר כל קשר עם המתלוננים, ולא נעשה מצדו כל ניסיון להשפעה בלתי הוגנת עליהם או על עדים אחרים. הוער, כי מרגע שהמבקש הודה והורשע בכתב האישום המתוקן בישיבה מיום 9.7.2020, פחת עוד יותר החשש מצדו להשפעה על עדים.

7. לאחר עיון, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הבקשה. כידוע, רשות ערעור לפני ערכאה שלישית על החלטה בדבר מעצר, תינתן אם בבקשה עולה שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם של הצדדים

להליך, או בהתקיים נסיבות פרטניות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת (בש"פ 2229/15 פלוני נ' מדינת ישראל (31.3.2015); בש"פ 7029/18 פלוני נ' מדינת ישראל (16.10.2018); בש"פ 4036/19 ג'בארין נ' משטרת ישראל תחנת אום אל פחם (13.6.2019)). המקרה דנן אינו עומד באמות מידה אלו.

סבורני כי החלטתו של בית משפט קמא – שלא להכשיר את "העובדות בשטח" שקבע המבקש חד צדדית בהעסקת מקום מעצרו לחיפה – מבוססת ונכונה. מסקנה זו מתיישבת היטב עם קביעותיו הקודמות של בית משפט השלום בדבר המסוכנות הנשקפת מהמבקש, אשר תאווין אך הרחק ממגורי המתלוננים, וכי אין די בפיקוחו של אביו כדי לאיינה. מובן, כפי שציין בית משפט קמא בהחלטתו, כי פתוחה בפני המבקש הדרך להגיש בקשה לעיון חוזר לצורך בחינת חלופה הולמת למעצרו, לרבות באמצעות עריכת תסקיר מעצר מעודכן בעניינו.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' בתשרי התשפ"א (23.9.2020).

ש ו פ ט
